

Det vidunderlige grundlag for vores tro

Præsident Gordon B. Hinckley

Se *Liahona*, nov. 2002, s. 80-81.

Vi erklærer meget ligefremt, at Gud, vor Fader, og hans Søn, Herren Jesus Kristus, viste sig personligt for drengen Joseph Smith ...

Hele vores styrke hviler på troværdigheden af denne åbenbaring. Enten skete det, eller også skete det ikke. Hvis det ikke skete, så er dette værk et bedrag. Hvis det skete, er det det vigtigste og mest vidunderlige under himlene.

Tænk på det, mine brødre og søstre. I flere århundreder forblev himlene forsejlet. Gode mænd og kvinder, og ikke et fåtal – virkelig storslåede og vidunderlige mennesker – forsøgte at korrigere, styrke og forbedre deres måde at tilbede på og deres tros lære. Jeg ærer og respekterer dem. Hvor meget bedre er verden ikke på grund af deres dristige gerninger. Selv om jeg tror på, at deres værk var inspireret, blev det ikke begunstiget ved, at himlene blev åbnet, og at Guddommen viste sig.

Så i 1820 kom der en glørværdig manifestation som svar på en drengs bøn. Han havde i familiebibelen læst følgende ord i Jakobs Brev: »Men hvis nogen af jer står tilbage i visdom, skal han bede om at få den af Gud, som giver alle rundhåndet og uden bebrejdelser, og så vil han få den« (Jak 1:5).

På denne enestående og vidunderlige oplevelse står og falder denne kirkes troværdighed.

Som i al nedskrevet religionshistorie er der intet, som kan sammenlignes med dette. Det Nye Testamente fortæller om Jesu dåb, da Guds røst blev hørt og Helligånden dalede ned i form af en due. På Forklarelsens bjerg så Peter, Jakob og Johannes Herren blive forvandlet foran dem. De hørte Faderens røst, men de så ham ikke.

Hvorfor viste både Faderen og Sønnen sig for en ung dreng? For det første kom de for at indvarsle den største uddeling af evangeliet til alle tider, hvori alle tidligere uddelinger vil blive samlet, og hvori de alle ville bragt sammen til én uddeling ...

Instrumentet i dette Guds værk var en dreng, hvis sind ikke var forurenat af menneskenes filosofier. Dette sind var modtageligt og ikke dannet ud fra tidens traditioner.

Det er let at se, hvorfor mennesker ikke accepterer denne beretning. Den er næsten ufattelig. Og alligevel er det fornuftigt. De, som er bekendt med Det Gamle Testamente, erkender, at Jahve viste sig for profeterne, som levede på den til sammenligning enkle tid. Kan de berettiget benægte behovet for, at Himlens Gud og hans opstandne Søn viser sig i denne meget komplekse tidsperiode i verdens historie?

At de begge kom, at Joseph så dem i deres strålende herlighed, at de talte til ham, og at han hørte og nedskrev deres ord – er de bemærkelsesværdige ting, som vi vidner om.

Jeg kendte en såkaldt intellektuel, som sagde, at Kirken var fanget af sin historie. Mit svar var, at uden denne historie har vi intet. Sandheden af denne enestående, særegne og bemærkelsesværdige begivenhed er det, som hele vores tro står og falder med.

Men dette enestående syn var kun begyndelsen til en række manifestationer, som udgør dette værks tidlige historie.

Og hvis dette syn ikke var nok til at bekræfte personligheden og virkeligheden af menneskehedenes Forløser, så fulgte fremkomsten af Mormons Bog. Her er noget, som mennesket kan holde i sine hænder og så at sige »løfte«. Mennesket kan læse den. Mennesket kan bede om den, for den indeholder et løfte om, at Helligånden vil forkynde sandheden deraf, hvis dette vidnesbyrd søges i bøn ...

Nu fulgte gengivelsen af præstedømmet – først af Det Aronske under Johannes Døbers hænder, som havde døbt Jesus i Jordanfloden.

Så kom Peter, Jakob og Johannes, Herrens apostle, som i vor tid overdrog det, som de havde modtaget under Mesterens hænder, som de havde vandret med, ja »nøglerne til Himmeriget, og hvad du binder på jorden, skal være bundet i himlene« (se Matt 16:19).

Derefter kom der yderligere præstedømmenøgler under Moses, Elias og profeten Elias.

Tænk på det, mine brødre og søstre. Tænk på det vidunderlige i dette.

Dette er den genoprettede Jesu Kristi Kirke. Vi er som folk sidste dages hellige. Vi vidner om, at himlene blev åbnet, og at sløret blev trukket tilbage, at Gud har talt, og at Jesus Kristus har åbenbaret sig, hvorefter fulgte overdragelse af guddommelig myndighed.

Vi vidner om, at himlene blev åbnet, og at sløret blev trukket tilbage, at Gud har talt, og at Jesus Kristus har åbenbaret sig.

